ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ολομέλεια)

της 25ης Νοεμβρίου 2003 *

Στην υπόθεση C-278/01,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Valero Jordana, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου της Ισπανίας, εκπροσωπούμενου από τον S. Ortiz Vaamonde, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλιστεί ότι η ποιότητα των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως στην ισπανική επικράτεια έχει καταστεί σύμφωνη με τις οριακές τιμές που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975, περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 108), παρά τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, παρέλειψε να εκτελέσει την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 1998, C-92/96, Επιτροπή κατά Ισπανίας (Συλλογή 1998, σ. I-505), και παρέβη για τον λόγο αυτόν τις υποχρεώσεις που υπέχει από το

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

άρθρο 228 ΕΚ, καθώς και, αφενός να υποχρεωθεί το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», χρηματική ποινή 45 600 ευρώ ημερησίως, για κάθε ημέρα καθυστερήσεως λήψεως των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας, από την ημέρα δημοσιεύσεως της αποφάσεως επί της παρούσας υποθέσεως έως την ημέρα εκτελέσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ολομέλεια),

συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 6ης Μαΐου 2003,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Ιουνίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφό της που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Ιουλίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 228 ΕΚ, προσφυγή, με αντικείμενο, αφενός, να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλιστεί ότι η ποιότητα των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως στην ισπανική επικράτεια έχει καταστεί σύμφωνη με τις οριακές τιμές που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975, περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 108, στο εξής: οδηγία), παρά τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, παρέλειψε να εκτελέσει την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 1998, C-92/96, Επιτροπή κατά Ισπανίας (Συλλογή 1998, σ. I-505), και παρέβη εξ αυτού του λόγου τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 ΕΚ, και, αφετέρου, να υποχρεωθεί το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», χρηματική ποινή 45 600 ευρώ ημερησίως, για κάθε ημέρα καθυστερήσεως της λήψεως των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας, από την ημέρα δημοσιεύσεως της αποφάσεως επί της παρούσας υποθέσεως έως την ημέρα εκτελέσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας.

Η κοινοτική νομοθεσία

2 Η οδηγία αποβλέπει, σύμφωνα με την πρώτη αιτιολογική σκέψη της, στην προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας διά της μειώσεως της ρυπάνσεως των υδάτων κολυμβήσεως, καθώς και στην προστασία των υδάτων αυτών από περαιτέρω ρύπανση.

3 Με τα άρθρα της 2 και 3, η οδηγία επιβάλλει στα κράτη μέλη να καθορίσουν τις τιμές που ισχύουν για τα ύδατα κολυμβήσεως όσον αφορά τις φυσικοχημικές και μικροβιολογικές παραμέτρους που μνημονεύονται στο παράρτημά της, τιμές οι οποίες δεν μπορούν να είναι λιγότερο αυστηρές από εκείνες που ορίζονται στη στήλη Ι του ίδιου παραρτήματος.

4 Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας, η ποιότητα των υδάτων κολυμβήσεως πρέπει να καταστεί σύμφωνη προς τις οριακές τιμές που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 3 εντός προθεσμίας 10 ετών από της κοινοποιήσεως της οδηγίας.

5 Δεδομένου ότι το άρθρο 395 της Πράξεως Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των Συνθηκών (ΕΕ 1985, L 302, σ. 23) δεν προβλέπει για το Βασίλειο της Ισπανίας καμία παρέκκλιση όσον αφορά την οδηγία, η ποιότητα των ισπανικών υδάτων κολυμβήσεως έπρεπε να έχει καταστεί, από 1ης Ιανουαρίου 1986, σύμφωνη προς τις οριακές τιμές που καθορίζει η οδηγία.

6 Σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1991, για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον (ΕΕ L 377, σ. 48):

«Κάθε χρόνο, αρχής γενομένης από τις 31 Δεκεμβρίου 1993, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας κατά το έτος αυτό. Η έκθεση αυτή καταρτίζεται βάσει ερωτηματολογίου ή σχεδιαγράμματος το οποίο καταρτίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 6 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ. Το ερωτηματολόγιο ή το σχεδιάγραμμα αυτό αποστέλλεται στα κράτη μέλη έξι μήνες πριν από την έναρξη της περιόδου που καλύπτει η έκθεση. Η έκθεση υποβάλλεται στην Επιτροπή πριν από τη λήξη του καλυπτόμενου έτους.

Εντός τεσσάρων μηνών από την παραλαβή των εκθέσεων των κρατών μελών, η Επιτροπή δημοσιεύει μια κοινοτική έκθεση για την εφαρμογή της οδηγίας.»

Η απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας

7 Με την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας, το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα ώστε η ποιότητα των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως στην ισπανική επικράτεια να ανταποκρίνεται στις οριακές τιμές που καθορίστηκαν δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

8 Με επιστολή της 17ης Μαρτίου 1998, η Επιτροπή υπενθύμισε στις ισπανικές αρχές την ανάγκη συμμορφώσεως προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας.

9 Σε απάντηση αυτής, με επιστολές της 5ης, 11ης και 19ης Ιουνίου 1998, καθώς και της 5ης Ιανουαρίου και 12ης Μαρτίου 1999, οι ισπανικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή για τα μέτρα που είχαν λάβει ή επρόκειτο να λάβουν για τη συμμόρφωση προς την απόφαση αυτή, μεταξύ των οποίων η εκτέλεση ορισμένων προγραμμάτων καθαρισμού των υγρών αστικών αποβλήτων στο πλαίσιο του εθνικού σχεδίου καθαρισμού το 1995, ο έλεγχος, η παρακολούθηση και οι κυρώσεις των απορρίψεων λυμάτων, καθώς και η απαγόρευση της κολυμβήσεως σε περιοχές χαρακτηρισμένες ως ακατάλληλες, η λήψη συγκεκριμένων μέτρων και η έναρξη το 1999 ενός έργου, του

οποίου οι βασικοί στόχοι ήταν ο προσδιορισμός των περιοχών κολυμβήσεως, των απορρίψεων που θίγουν τις διάφορες περιοχές, των ποιοτικών χαρακτηριστικών των υδάτων κολυμβήσεως και των επιπτώσεων των απορρίψεων σε κάθε περιοχή, καθώς και οι ανάλογες προς τα εξαχθέντα συμπεράσματα προβλεπόμενες και προτεινόμενες λύσεις.

10 Στις 24 Ιανουαρίου 2000, η Επιτροπή απέστειλε στο Βασίλειο της Ισπανίας έγγραφο οχλήσεως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 228 ΕΚ, φρονώντας ότι αυτό δεν είχε λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή του προς την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας.

11 Με την από 26 Μαΐου 2000 επιστολή τους, οι ισπανικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι το Υπουργείο Περιβάλλοντος είχε παραγγείλει μελέτη της καταστάσεως των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως σύμφωνα με την οδηγία, μελέτη η οποία, σύμφωνα με τις εν λόγω αρχές, επρόκειτο να ολοκληρωθεί κατά τη διάρκεια του έτους 2000. Οι εν λόγω αρχές υπέδειξαν επίσης τους σκοπούς και το πεδίο της μελέτης, καθώς και το χρονοδιάγραμμα δράσεως που επρόκειτο να αναλάβουν για τη συμμόρφωση προς την οδηγία η οποία, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις επρόκειτο να ολοκληρωθεί το 2005.

12 Φρονώντας ότι τα μέτρα αυτά δεν αποδείκνυαν την παύση της παραλείψεως, η Επιτροπή, στις 27 Ιουλίου 2000, απέστειλε αιτιολογημένη γνώμη στο Βασίλειο της Ισπανίας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 228 ΕΚ. Αυτή κατέληγε ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε η ποιότητα των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως της ισπανικής επικράτειας να καταστεί σύμφωνη προς τις οριακές τιμές που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας, παρά τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας, παρέλειψε να εκτελέσει την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας και παρέβη εξ αυτού του λόγου τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 ΕΚ. Η Επιτροπή υπενθύμισε στο εν λόγω κράτος μέλος ότι, αν η διαφορά εφέρετο ενώπιον του Δικαστηρίου, η ίδια θα πρότεινε την επιβολή χρηματικής ποινής. Όρισε προθεσμία δύο μηνών ώστε το

Βασίλειο της Ισπανίας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή του προς την αιτιολογημένη γνώμη.

13 Απαντώντας στη γνώμη αυτή η Ισπανική Κυβέρνηση απέστειλε δύο επιστολές με ημερομηνίες 26 και 27 Σεπτεμβρίου 2000, ενημερώνοντας την Επιτροπή για την ύπαρξη σχεδίου δράσεως, τον βαθμό συμφωνίας της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως με τις εν λόγω τιμές κατά τις κολυμβητικές περιόδους 1998 και 1999 καθώς και την εκτέλεση εθνικού σχεδίου εξυγιάνσεως και καθαρισμού των υγρών αστικών λυμάτων.

14 Στις 11 Ιανουαρίου 2001 πραγματοποιήθηκε συνάντηση μεταξύ του ισπανικού Υπουργείου Περιβάλλοντος και της Γενικής Διευθύνσεως Περιβάλλοντος της Επιτροπής, προκειμένου να επιτραπεί στην Ισπανική Κυβέρνηση να συμπληρώσει τα στοιχεία της σχετικά με τα εν λόγω μέτρα.

15 Στις 16 Ιανουαρίου 2001, ο Ισπανός Υπουργός Περιβάλλοντος απηύθυνε στο υπεύθυνο για το περιβάλλον μέλος της Επιτροπής επιστολή με την οποία κοινοποίησε νέο σχέδιο δράσεως και δεσμευόταν να ολοκληρώσει τις αναγκαίες ενέργειες μέσα στο 2003.

16 Στις 26 Μαρτίου 2001 οι ισπανικές αρχές απέστειλαν στην Επιτροπή έκθεση του Υπουργείου Περιβάλλοντος σχετικά με την πρόοδο των ενεργειών για την εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας, καθώς και επιστολή του Υπουργού για θέματα υδάτων και ακτών.

17 Φρονώντας ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν είχε εκτελέσει την εν λόγω απόφαση, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Οι προτάσεις των διαδίκων

18 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλιστεί ότι η ποιότητα των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως στην ισπανική επικράτεια κατέστη σύμφωνη με τις οριακές τιμές που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας, παρά τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της ως άνω οδηγίας, παρέλειψε να εκτελέσει την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας (Συλλογή 1998, σ. I-505) και παρέβη εξ αυτού του λόγου τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 ΕΚ,

— να υποχρεώσει το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», χρηματική ποινή 45 600 ευρώ ημερησίως για κάθε ημέρα καθυστερήσεως της λήψεως των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας, από την ημέρα δημοσιεύσεως της αποφάσεως επί της παρούσας υποθέσεως έως την ημέρα εκτελέσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

19 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της,

— επικουρικώς, να απορρίψει το αίτημα περί επιβολής ημερήσιας χρηματικής ποινής,

— επικουρικότερα, να επιβάλει ημερήσια χρηματική ποινή όχι ανώτερη των 11 400 ευρώ,

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

Ισχυρισμοί των διαδίκων

20 Στο δικόγραφό της η Επιτροπή ισχυρίζεται, όσον αφορά την ποιότητα των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως της ισπανικής επικράτειας, ότι το ποσοστό των περιοχών των οποίων η ποιότητα των υδάτων είναι σύμφωνη με τις υποχρεωτικές τιμές της οδηγίας ήταν της τάξεως του 73 % για την κολυμβητική περίοδο 1998, του 76,5 % για την κολυμβητική περίοδο 1999 και του 79,2 % για την κολυμβητική περίοδο 2000.

21 Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενημέρωσε επίσης το Δικαστήριο ότι το ποσοστό αυτό ανερχόταν στο 80 % για την κολυμβητική περίοδο 2001 και στο 85,1 % για την κολυμβητική περίοδο 2002.

22 Το Βασίλειο της Ισπανίας δεν αμφισβητεί τους αριθμούς αυτούς, που άλλωστε προκύπτουν από τις εκθέσεις που το ίδιο γνωστοποίησε στην Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 της τροποποιημένης οδηγίας.

23 Ωστόσο, το Βασίλειο της Ισπανίας φρονεί ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, διότι η Επιτροπή δεν ανέμεινε αρκετό διάστημα ώστε να μπορεί να εξαγάγει το

συμπέρασμα ότι η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας δεν είχε εκτελεστεί. Κατά την άποψή του, ήταν αναγκαίο μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από αυτό που έταξε η Επιτροπή, ήτοι από τις 12 Φεβρουαρίου 1998, ημερομηνία δημοσιεύσεως της εν λόγω αποφάσεως, έως τις 27 Σεπτεμβρίου 2000, καταληκτική ημερομηνία της προθεσμίας που τάχθηκε με την εκδοθείσα στην επίδικη υπόθεση αιτιολογημένη γνώμη, για να εκτελεστεί πλήρως η προπαρατεθείσα απόφαση, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της οδηγίας και των ισπανικών υδάτων.

24 Συγκεκριμένα, στις περισσότερες περιπτώσεις είναι αναγκαίες περισσότερες κολυμβητικές περίοδοι για τον εντοπισμό των πραγματικών πηγών ρυπάνσεως και, αφού εντοπιστεί το πρόβλημα, η επίλυση απαιτεί την επεξεργασία και την εκτέλεση σχεδίων δράσεως, ακόμη και μακροχρόνιων προγραμμάτων βελτιώσεως των γεωργικών πρακτικών. Η επίλυση των προβλημάτων ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως προϋποθέτει την πραγματοποίηση έργων ενίοτε σημαντικών που χρειάζονται αυστηρές ενέργειες, δυνάμει των κοινοτικών οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις. Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο μεγάλος αριθμός των περιοχών κολυμβήσεως που έχουν δηλωθεί από τις ισπανικές αρχές, καθώς και το γεγονός ότι η παροχή υδατορρευμάτων στην Ισπανία είναι περιορισμένη σε σύγκριση με αυτή των περισσοτέρων από τα λοιπά κράτη μέλη. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έπρεπε να αναμείνει το πέρας της εκτελέσεως του χρονοδιαγράμματος δράσεως που της κοινοποιήθηκε ως απάντηση στο έγγραφο οχλήσεως, το οποίο είχε αναγγελθεί κατ' αρχάς για τα τέλη του έτους 2005, όπως αναφέρεται στην επιστολή της 26ης Μαΐου 2000 των ισπανικών αρχών, και, στη συνέχεια, για το 2003, όπως αναφέρεται στην επιστολή της 16ης Ιανουαρίου 2001 του Ισπανού Υπουργού Περιβάλλοντος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

25 Με την προπαρατεθείσα απόφασή του Επιτροπή κατά Ισπανίας, το Δικαστήριο έκρινε ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλιστεί ότι η ποιότητα των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως στην ισπανική επικράτεια κατέστη σύμφωνη με τις οριακές τιμές που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής.

26 Δυνάμει του άρθρου 228, παράγραφος 1, ΕΚ, το Βασίλειο της Ισπανίας ήταν υποχρεωμένο να λάβει τα μέτρα που προϋποθέτει η εκτέλεση της αποφάσεως αυτής.

27 Το άρθρο 228 ΕΚ δεν ορίζει την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκτέλεση της αποφάσεως. Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία, το συμφέρον της άμεσης και ομοιόμορφης εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου επιτάσσει ότι η εκτέλεση αυτή πρέπει να αρχίσει αμέσως και πρέπει να λήξει το συντομότερο δυνατόν (βλ. απόφαση της 4ης Ιουλίου 2000, C-387/97, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2000, σ. I-5047, σκέψη 82, και παρατιθέμενη νομολογία).

28 Σύμφωνα με το άρθρο 228, παράγραφος 2, ΕΚ, εάν το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου μέσα στην προθεσμία που του όρισε η Επιτροπή με την αιτιολογημένη γνώμη της, τότε η Επιτροπή μπορεί να προσφύγει στο Δικαστήριο, προσδιορίζοντας ταυτόχρονα το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού ή της χρηματικής ποινής που οφείλει να καταβάλει το κράτος μέλος και το οποίο η Επιτροπή κρίνει κατάλληλο για την περίσταση.

29 Για να γίνει αυτό, η Επιτροπή πρέπει να προβεί σε εκτίμηση των περιστάσεων όπως παρουσιάζονται κατά τον χρόνο λήξεως της προθεσμίας που η ίδια έταξε με την αιτιολογημένη γνώμη που εξέδωσε βάσει του άρθρου 228, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, ΕΚ.

30 Πρέπει να σημειωθεί ότι, μεταξύ της δημοσιεύσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας και της λήξεως της προθεσμίας που τάχθηκε με την επίδικη αιτιολογημένη γνώμη, μεσολάβησαν τρεις κολυμβητικές περίοδοι. Ακόμη και αν η εκτέλεση της εν λόγω αποφάσεως προϋπέθετε περίπλοκες και μακροπρόθεσμες ενέργειες, όπως ισχυρίζεται η Ισπανική Κυβέρνηση, πρέπει να θεωρηθεί ότι το χρονικό αυτό διάστημα είναι αρκετό ώστε να ληφθούν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου κατ' άρθρο 228 ΕΚ.

31 Οι απόψεις που προβάλλει η Ισπανική Κυβέρνηση σχετικά με την πολυπλοκότητα και τη διάρκεια των αναγκαίων ενεργειών για την εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας δεν μπορούν, επομένως, να οδηγήσουν στην απόρριψη της παρούσας προσφυγής.

32 Όσον αφορά τα μέτρα που έλαβε το Βασίλειο της Ισπανίας για την εκτέλεση της εν λόγω αποφάσεως, οι πιο πρόσφατες στατιστικές που έχουν γνωστοποιηθεί στο Δικαστήριο αναφέρουν ότι το ποσοστό συμφωνίας της ποιότητας των εν λόγω υδάτων κολυμβήσεως με τις υποχρεωτικές τιμές που καθορίζει η οδηγία σημείωσε κάποια πρόοδο, αγγίζοντας το 85,1 % για την κολυμβητική περίοδο 2001. Εντούτοις, δε αμφισβητείται ότι τα εσωτερικά ύδατα κολυμβήσεως στην ισπανική επικράτεια εξακολουθούν να μην ανταποκρίνονται στις υποχρεωτικές τιμές.

33 Η Επιτροπή επισημαίνει ακόμη ότι η Ισπανική Κυβέρνηση περιόρισε με την πάροδο των ετών τον αριθμό των περιοχών κολυμβήσεως στα εσωτερικά ύδατα της επικράτειάς της, χωρίς να αιτιολογήσει την κατάργηση αυτή. Σύμφωνα με την Επιτροπή, 39 περιοχές καταργήθηκαν το 1998, 10 το 1999 και 14 το 2000. Ο αριθμός των περιοχών κολυμβήσεως στα εσωτερικά ύδατα κολυμβήσεως μειώθηκε από 302 το 1996 σε 202 το 2000. Το Βασίλειο της Ισπανίας επιδιώκει έτσι την εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας, όχι με βελτίωση της ποιότητας των υδάτων αυτών, αλλά με τέχνασμα που συνίσταται στη μείωση του αριθμού των περιοχών αυτών.

34 Ασχέτως του βασίμου του ισχυρισμού αυτού, αρκεί η παρατήρηση ότι αυτός δεν ασκεί επιρροή στη διαπίστωση της επίδικης παραλείψεως, δεδομένου ότι η Επιτροπή στήριξε την παρούσα προσφυγή στους αριθμούς που αναφέρονται στις ετήσιες εκθέσεις της και που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 20 και 21 της παρούσας αποφάσεως, οι οποίοι δεν συμπεριλαβάνουν τις περιοχές που αποκλείστηκαν.

35 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλιστεί ότι η ποιότητα των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως στην ισπανική επικράτεια έχει καταστεί σύμφωνη με τις οριακές τιμές που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας, παρά τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, δεν έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας και παρέβη εξ αυτού του λόγου τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 ΕΚ.

Επί της επιβολής χρηματικής ποινής

Ισχυρισμοί των διαδίκων

36 Βασιζόμενη στη μέθοδο υπολογισμού όπως καθορίστηκε στις ανακοινώσεις 96/C 242/07, της 21ης Αυγούστου 1996, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου [228] της Συνθήκης (ΕΕ C 242, σ. 6), και 97/C 63/02, της 28ης Φεβρουαρίου 1997, σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού της χρηματικής ποινής που προβλέπεται από το άρθρο [228] της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ C 63, σ. 2), η Επιτροπή προτείνει στο Δικαστήριο να επιβάλει στο Βασίλειο της Ισπανίας χρηματική ποινή 45 600 ευρώ ημερησίως, για κάθε ημέρα καθυστερήσεως, προκειμένου να τιμωρήσει την παράλειψη εκτελέσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας, από την ημέρα της δημοσιεύσεως της αποφάσεως επί της παρούσας υποθέσεως μέχρι την ημέρα εκτελέσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας.

37 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η επιβολή χρηματικής ποινής είναι το πλέον ενδεδειγμένο μέσο για να τεθεί, το συντομότερο δυνατόν, τέλος σε μια διαπιστωμένη παράβαση και ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, η χρηματική ποινή 45 600 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστερήσεως είναι ανάλογη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παραβάσεως, λαμβανομένου υπόψη ότι η κύρωση πρέπει να είναι αποτελεσματική. Το ποσό αυτό υπολογίστηκε πολλαπλασιάζοντας την ενιαία βάση των 500 ευρώ με συντελεστή 4 (σε κλίμακα από 1 έως 20) για τη σοβαρότητα της παραβάσεως, συντελεστή 2 (σε κλίμακα από 1 έως 3) για τη διάρκεια της παραβάσεως και συντελεστή 11,4 (βάσει

του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος του οικείου κράτους μέλους και του βάρους των ψήφων του στο Συμβούλιο) που θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους.

38 Το Βασίλειο της Ισπανίας ισχυρίζεται ότι η ημερήσια χρηματική ποινή δεν είναι ο ενδεδειγμένος μηχανισμός για να επιτευχθεί η εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας. Η χρηματική αυτή ποινή δεν θα έπαυε να καταβάλλεται ακόμη και όταν το κράτος μέλος λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως αυτής. Και αυτό, διότι πρέπει να καταστούν διαθέσιμα τα στοιχεία για την επόμενη κολυμβητική περίοδο προκειμένου να διαπιστωθεί εάν το αποτέλεσμα είναι το επιδιωκόμενο. Η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει τη δυνατότητα να προτείνει ετήσια χρηματική ποινή, η οποία θα καταβαλλόταν ανάλογα με τα αποτελέσματα που θα διετίθεντο για κάθε κολυμβητική περίοδο. Δεν έχει κανένα νόημα η επιβολή ημερήσιας χρηματικής ποινής προς εξαναγκασμό σε τήρηση υποχρεώσεως που μπορεί να επιτευχθεί μόνον από έτος σε έτος.

39 Επικουρικώς, το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι το ποσό της χρηματικής ποινής είναι, εν πάση περιπτώσει, υπερβολικό. Όσον αφορά τον σχετικό με τη διάρκεια της παραβάσεως συντελεστή, ο περιορισμένος αριθμός των κολυμβητικών περιόδων που έχουν παρέλθει από τη δημοσίευση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας δικαιολογεί συντελεστή όχι 2, αλλά 1. Όσον αφορά τον σχετικό με τη σοβαρότητα της παραβάσεως συντελεστή, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, κατά τον χρόνο καταθέσεως του δικογράφου στην παρούσα υπόθεση, το ποσοστό συμφωνίας της ποιότητας των περιοχών κολυμβήσεως στα εσωτερικά ύδατα κολυμβήσεως στην ισπανική επικράτεια με τις υποχρεωτικές τιμές της οδηγίας είχε φθάσει στο 79,2 %. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι στο Βασίλειο της Ισπανίας δεν χορηγήθηκε προθεσμία δέκα ετών για την εφαρμογή, όπως σε άλλα κράτη μέλη. Λαμβανομένων υπόψη των δύο αυτών στοιχείων, πρέπει να μειωθεί ο σχετικός με τη σοβαρότητα της παραβάσεως συντελεστής από 4 σε 2. Με την εφαρμογή των δύο αυτών διορθώσεων στον υπολογισμό της ημερήσιας χρηματικής ποινής, το ποσό αυτής θα ανέλθει στα 11 400 ευρώ.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

40 Δεδομένου ότι το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν συμμορφώθηκε προς την προπαρατεθείσα απόφασή του, μπορεί να του επιβάλει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 228, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, την πληρωμή κατ' αποκοπήν ποσού ή χρηματικής ποινής.

41 Συναφώς, είναι σκόπιμη η υπόμνηση ότι οι προτάσεις της Επιτροπής δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο και ότι δεν αποτελούν παρά χρήσιμη βάση αναφοράς. Εναπόκειται στο Δικαστήριο κατά την άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας να καθορίσει το κατ' αποκοπήν ποσό ή τη χρηματική ποινή κατά τρόπον ώστε να είναι αφενός κατάλληλη για την περίσταση και αφετέρου ανάλογη προς την αναγνωρισθείσα παράβαση, καθώς και προς την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους (βλ. συναφώς προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ελλάδας, σκέψεις 89 και 90).

42 Είναι σαφές ότι η χρηματική ποινή μπορεί να παρακινήσει το παραβαίνον κράτος μέλος να θέσει τέρμα το γρηγορότερο δυνατόν στην αναγνωρισθείσα παράβαση. Προς επιβολήν αυτής στην υπό κρίση υπόθεση, πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, η περιοδικότητα της προτεινόμενης χρηματικής ποινής, δεύτερον, το αν το ποσό αυτής της χρηματικής ποινής είναι σταθερό ή βαίνει μειούμενο και, τρίτον, ο ακριβής υπολογισμός αυτής.

43 Όσον αφορά την περιοδικότητα της επίδικης χρηματικής ποινής, είναι σκόπιμη η υπόμνηση ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 της τροποποιημένης οδηγίας, η εξακρίβωση της καταστάσεως των υδάτων κολυμβήσεως γίνεται σε ετήσια βάση. Βάσει της διατάξεως αυτής, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να διαβιβάζουν κάθε χρόνο στην Επιτροπή έκθεση για την εφαρμογή της οδηγίας. Η έκθεση υποβάλλεται στην Επιτροπή πριν από τη λήξη του οικείου έτους.

44 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η ενδεχόμενη διαπίστωση του τερματισμού της παραβάσεως δεν μπορεί να γίνει παρά μία φορά τον χρόνο, κατά την υποβολή των εκθέσεων αυτών.

45 Η ετήσια χρηματική ποινή μπορεί, επομένως, να οφείλεται για περίοδο κατά την οποία οι απαιτήσεις που επιβάλλει η οδηγία έχουν ήδη ικανοποιηθεί, ακόμη και όταν η εν λόγω εκτέλεση της οδηγίας θα είναι δυνατόν να διαπιστωθεί μόνο σε μεταγενέστερο χρόνο. Ενδέχεται, συνεπώς, το κράτος μέλος να υποχρεωθεί να καταβάλει τη χρηματική ποινή για περιόδους κατά τις οποίες η παράβαση θα έχει στην πραγματικότητα λάβει τέλος.

46 Η χρηματική ποινή πρέπει, επομένως, να επιβληθεί όχι σε ημερήσια, αλλά σε ετήσια βάση, κατόπιν της υποβολής της ετήσιας εκθέσεως σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας από το οικείο κράτος μέλος.

47 Όσον αφορά το σταθερό του ποσού της χρηματικής ποινής που προτείνει η Επιτροή, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως ανέφερε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 66 και 67 των προτάσεών του, είναι ιδιαιτέρως δύσκολο για τα κράτη μέλη να επιτύχουν πλήρη εκτέλεση της οδηγίας.

48 Δεδομένης της ιδιαιτερότητας αυτής, είναι πιθανόν το καθού κράτος μέλος να επιτύχει ουσιώδη αύξηση του βαθμού εκτελέσεως της οδηγίας χωρίς να φθάσει σύντομα στην πλήρη εκτέλεση. Αν το ποσό της χρηματικής ποινής είναι σταθερό, θα συνεχίσει να είναι απαιτητό στο σύνολό του για όσο διάστημα το οικείο κράτος μέλος δεν έχει εφαρμόσει πλήρως την οδηγία.

49 Υπ' αυτές τις συνθήκες, κύρωση που δεν λαμβάνει υπόψη τις ενδεχόμενες προόδους του κράτους μέλους στην εκτέλεση των υποχρεώσεών του δεν είναι ούτε κατάλληλη για την περίσταση ούτε ανάλογη προς τη διαπιστωθείσα παράβαση.

50 Προκειμένου η χρηματική ποινή να είναι κατάλληλη για τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, προς υπολογισμό του ποσού της πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι πρόοδοι του καθού κράτους μέλους στην εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας. Για τον σκοπό αυτόν, πρέπει να επιβληθεί στο κράτος αυτό η ετήσια καταβολή ποσού υπολογισθέντος βάσει του ποσοστού των περιοχών κολυμβήσεως στα εσωτερικά ισπανικά ύδατα που δεν ανταποκρίνονται ακόμη στις υποχρεωτικές τιμές που καθορίζει η οδηγία.

51 Η καταβολή θα οφείλεται από τον χρόνο εξακριβώσεως της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως κατά την πρώτη κολυμβητική περίοδο μετά τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως και, ενδεχομένως, κατά τον χρόνο των ακολουθουσών ετησίων διαπιστώσεων.

52 Όσον αφορά το ποσό της χρηματικής ποινής, τα βασικά κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη είναι, κατ' αρχήν, η διάρκεια της παραβάσεως, ο βαθμός σοβαρότητάς της και η ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ελλάδας, σκέψη 92).

53 Σχετικά με τη διάρκεια της παραβάσεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας από το οικείο κράτος μέλος είναι δύσκολα πραγματοποιήσιμη σε σύντομο χρονικό διάστημα. Στην υπό κρίση υπόθεση, η εκτέλεση αυτή προϋποθέτει εντοπισμό των προβλημάτων, επεξεργασία σχεδίων δράσεως και εκτέλεση των σχεδίων αυτών. Σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να ληφθεί υπόψη, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι οι κοινοτικές οδηγίες περί δημοσίων συμβάσεων απαιτούν να έχει καταρτιστεί εξαντλητικά η συγγραφή υποχρεώσεων

προτού κινηθεί η διαδικασία συνάψεως των συμβάσεων, χωρίς να μπορεί να τροποποιηθεί στη συνέχεια. Επιπλέον, οι οδηγίες αυτές επιβάλλουν στις αναθέτουσες αρχές ορισμένες προθεσμίες που δεν επιδέχονται σύντμηση και που περιορίζουν αυστηρά τη δυνατότητα προσφυγής σε διαδικασίες επείγοντος.

54 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να συναχθεί ότι ο συντελεστής 2 (σε κλίμακα από 1 έως 3) που προτείνει η Επιτροπή για τη διάρκεια της παραβάσεως στην υπό κρίση υπόθεση είναι υπερβολικά αυστηρώς και ότι ο συντελεστής 1,5 είναι πιο ενδεδειγμένος.

55 Σχετικά με τη σοβαρότητα της παραβάσεως, πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός της Ισπανικής Κυβερνήσεως, σύμφωνα με τον οποίον, για τον καθορισμό της χρηματικής ποινής, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το 79,2 % των οικείων περιοχών κολυμβήσεως ανταποκρίνονταν στις οριακές τιμές της οδηγίας κατά τον χρόνο ασκήσεως της παρούσας προσφυγής. Από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή στην πρότασή της έλαβε υπόψη τον βαθμό εκτελέσεως της οδηγίας που πέτυχαν οι ισπανικές αρχές, βελτιώνοντας τον συντελεστή συμφωνίας της ποιότητας των εν λόγω υδάτων με τις ως άνω τιμές από 54,5 % το 1992 σε 79,2 % το 2000.

56 Πρέπει επίσης να απορριφθεί ο ισχυρισμός της Ισπανικής Κυβερνήσεως ότι δεν της χορηγήθηκε προθεσμία εφαρμογής δέκα ετών, όπως σε άλλα κράτη μέλη. Πράγματι, το Βασίλειο της Ισπανίας μπορούσε να έχει ζητήσει μεταβατική περίοδο για την εφαρμογή της οδηγίας κατά την ένταξή του στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες. Εφόσον το Βασίλειο της Ισπανίας δεν ζήτησε κάτι τέτοιο, δεν μπορεί σήμερα να επικαλείται την απραξία του για να ζητήσει μείωση της χρηματικής ποινής.

57 Επιπλέον επιβάλλεται η υπόμνηση ότι η υπαγωγή της καταστάσεως των υδάτων κολυμβήσεως σε οριακές τιμές αποσκοπεί στην προστασία της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος. Στο μέτρο που η διαπιστωθείσα στη σκέψη 35 παράλειψη της

παρούσας αποφάσεως μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την υγεία των ανθρώπων και να βλάψει το περιβάλλον, είναι αρκετά σοβαρή.

58 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, ο συντελεστής 4 (σε κλίμακα από 1 έως 20) που προτείνει η Επιτροπή φαίνεται να αποδίδει κατάλληλα τον βαθμό σοβαρότητας της παραβάσεως.

59 Η πρόταση της Επιτροπής να πολλαπλασιαστεί το ποσό-βάση με συντελεστή 11,4 βάσει του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος του Βασιλείου της Ισπανίας και βάσει του αριθμού των ψήφων που αυτό διαθέτει στο Συμβούλιο αποτελεί κατάλληλο τρόπο για να αποδοθεί η ικανότητα πληρωμής του κράτους μέλους αυτού, λαμβανομένων υπόψη των εύλογων διαφορών μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ελλάδας, σκέψη 88).

60 Ο πολλαπλασιασμός του ποσού-βάσεως των 500 ευρώ με τους συντελεστές 11,4 (για την ικανότητα πληρωμής), 4 (για τη σοβαρότητα της παραβάσεως) και 1,5 (για τη διάρκεια της παραβάσεως) οδηγεί σε ποσό 34 200 ευρώ ημερησίως, ήτοι 12 483 000 ευρώ ετησίως. Δεδομένου ότι το ποσό αυτό βασίζεται στο ότι το 20 % των περιοχών κολυμβήσεως δεν είναι σύμφωνες με τις οριακές τιμές της οδηγίας, πρέπει να διαιρεθεί με το 20 για να υπολογιστεί το ποσό που αντιστοιχεί στο 1 % των μη σύμφωνων περιοχών, ήτοι 624 150 ευρώ ετησίως.

61 Επομένως, γίνεται σωστή εκτίμηση των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως με το προσδιορισμό του ποσού της χρηματικής ποινής στα 624 150 ευρώ ετησίως και για κάθε 1 % των περιοχών κολυμβήσεως που δεν ανταποκρίνονται στις οριακές τιμές της οδηγίας.

62 Κατά συνέπεια, το Βασίλειο της Ισπανίας πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», χρηματική ποινή 624 150 ευρώ ετησίως και για κάθε 1 % των περιοχών κολυμβήσεως στα εσωτερικά ισπανικά ύδατα των οποίων η ασυμφωνία της ποιότητας με τις οριακές τιμές που καθορίζονται βάσει της οδηγίας θα έχει διαπιστωθεί για το εν λόγω έτος, από τον χρόνο διαπιστώσεως της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως που επιτεύχθηκε κατά την πρώτη κολυμβητική περίοδο μετά τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως μέχρι το έτος κατά το οποίο θα εφαρμοστεί πλήρως η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

63 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή διατύπωσε το αίτημα καταδίκης του Βασιλείου της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα και το κράτος αυτό ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ολομέλεια),

αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλιστεί ότι η ποιότητα των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως στην ισπανική επικράτεια έχει καταστεί σύμφωνη με τις οριακές τιμές που καθο-

ρίζονται δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975, περί της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης, παρά τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, δεν έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου, της 12ης Φεβρουαρίου 1998, C-92/96, Επιτροπή κατά Ισπανίας, και παρέβη εξ αυτού του λόγου τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 ΕΚ.

2) **Υποχρεώνει το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στον λογαριασμό «ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», χρηματική ποινή 624 150 ευρώ ετησίως και για κάθε 1 % των περιοχών κολυμβήσεως στα εσωτερικά ισπανικά ύδατα των οποίων η ασυμφωνία της ποιότητας με τις οριακές τιμές που καθορίζονται βάσει της οδηγίας 76/160 θα έχει διαπιστωθεί για το εν λόγω έτος, από τον χρόνο διαπιστώσεως της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως που επιτεύχθηκε κατά την πρώτη κολυμβητική περίοδο μετά τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως μέχρι το έτος κατά το οποίο θα εφαρμοστεί πλήρως η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας.**

3) **Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.**

Σκουρής Timmermans Gulmann

Cunha Rodrigues Edward La Pergola

Puissochet Schintgen Macken

Colneric von Bahr

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Νοεμβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

Β. Σκουρής